

The silent recitation of the Amidah concludes with a personal prayer or one of the following:

א

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרֻמָּה, וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ,
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה,
מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֹׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְּנֵי.
יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוּה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

Some have the custom of taking three steps backward and bowing at the conclusion of the Amidah, as if exiting the court of a sovereign.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ.
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל [וְעַל כָּל־יְשׁוּבֵי תִבְל], וְאָמְרוּ אָמֵן.

ב

זַכֵּנִי לְשִׁמְחָה וְחֵרוּת שֶׁל שַׁבָּת, לְטַעַם טַעַם עֲנָג שַׁבָּת
בְּאַמֶּת. זַכֵּנִי שֶׁלֹּא יַעֲלֶה עַל לְבִי עֲצָבוֹת בְּיוֹם שַׁבָּת
קִדְשׁ. שִׁמַּח נַפְשׁ מְשֻׁרְתֶךָ, כִּי אֵלֶיךָ אֲדַנִּי נַפְשִׁי אֲשָׂא.
עֲזָרְנִי לְהַרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת, וּלְהַמְשִׁיךְ הַשִּׁמְחָה שֶׁל
שַׁבָּת לְשִׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל. תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַ חַיִּים, שִׁבְעַ
שְׁמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ, נְעִימוֹת בְּיְמִינֶךָ נִצַּח.
יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוּה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

Some have the custom of taking three steps backward and bowing at the conclusion of the Amidah, as if exiting the court of a sovereign.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ.
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל [וְעַל כָּל־יְשׁוּבֵי תִבְל], וְאָמְרוּ אָמֵן.

When the Amidah is to be repeated aloud, we turn back to page 185.

Otherwise, we continue with Kaddish Shalem on page 203.

An individual praying without a minyan may turn to Ein Keiloheinu, page 204.

MY GOD אֱלֹהֵי. One opinion voiced in the Babylonian Talmud states that every Amidah must be accompanied by a personal prayer (Berakhot 29b). This prayer is offered by the Babylonian Talmud (Berakhot 17a) as an example; it is attributed to Mar son of Ravina (4th century).

MAY THE WORDS יְהִיו לְרִצּוֹן. Psalm 19:15. Rabbi Yohanan (3rd century, the Land of Israel) recommended that the Amidah conclude with this verse (Talmud of the Land of Israel, Berakhot 4:4).

GRANT זַכֵּנִי. A prayer of Nahman of Bratzlav, translated by Jules Harlow.